

GODS PLAN MET MENSEN

*Dit is een uitgave van de Volle Evangelie Gemeente 'Immanuël' Breda
Auteur: Cees Visser (voorganger)*

Geheimenissen onthuld (2)

Studieblad 60

Inleiding

In de huidige fase van de geestelijke ontwikkeling is in het 'geheimenis der wetteloosheid' een geest werkzaam die aanwerkt op de openbaring van de mens der wetteloosheid. Een geest die zich verheft tegen alles wat van Christus en van God is. Een grootvorst der duisternis die zich in eerste instantie richt op de mensen-in-Christus en al zijn kracht inzet om hen - en daarmee de gemeenten van Christus - af te houden van het bereiken van het doel van God.

Dat was de conclusie die aan het einde van Studieblad 59 getrokken kon worden. De naam van deze geest is daarin reeds genoemd: Belial.

In dit artikel willen we ons verder gaan verdiepen in de naam van deze grootvorst, en daarmee dus in zijn wezen, zijn positie en zijn werk.

Kenmerkend

Wat betekent de naam Belial? Welke wezenskenmerken komen daarin naar voren? Welk beeld ontstaat er hierdoor van het werk van deze geest?

In vrijwel alle woordverklaringen wordt de Hebreeuwse naam Belial opgevat als een samengesteld woord, bestaande uit twee delen.

Het eerste gedeelte 'Beli' betekent: niet, geen, zonder. Het meest specifieke wezenskenmerk van deze geest komt hierin gelijk tot uiting. In dit 'Beli' klinkt reeds het keiharde *nee*, het onverwrikbare *anti*, het ongenadige *niet*. Het staat voor de totale, absolute ontkenning..., het zich geheel onttrekken aan..., het met alle kracht bewust ingaan tegen..., het onbuigzame en weerspannige, het antigoddelijke en antichristelijke.

Wetteloosheid

Het tweede gedeelte van de naam is afgeleid van 'al' (= boven) of 'ol' (= juk, wet).

Belial is dus een geest die niemand boven zich duldt, die zich onttrekt aan elk juk, aan iedere wet, ja meer nog: bewust ingaat tegen iedere wet Gods. Hij verheft zich tegen al wat God of voorwerp van verering heet (2Thes.2:4). Hij verzet zich tegen elke vorm van gezag en orde. Hij is een trots, hoogmoedig, wetteloos en onregeerbaar persoon (Treasury of Scripture Knowledge). Hij is de wetteloze, de goddeloze, degene die overal waar hij komt verderf aanricht (Bijbelse Encyclopedie,

Kok). De Septuaginta (de Griekse vertaling van het Oude Testament) vertaalt Belial met 'wetteloos persoon'. De term 'wetteloosheid' wordt ook vermeld in de Kanttekeningen van het NBG bij Spreuken 6:12, een schriftplaats waar in de grondtekst 'Belial' staat. Belial is de wetteloosheid, goddeloosheid en weerspanning in persoon, de geestelijke belichaming van deze antigoddelijke werkingen.

De wetteloze

Deze betekenis van het woord Belial zal ons in het kader van het voorgaande Studieblad niet bevreemden. Wie anders dan 'de wetteloze' zal de wetteloosheid kunnen bewerken? Wie anders dan Belial, de wetteloze, zal in het geheimenis der wetteloosheid een centrale rol kunnen vervullen? Het werk van een boze geest komt toch altijd overeen met zijn wezen, met zijn naam!

In 2 Corinthiërs 6:15 wordt deze geest door Paulus dus zeer terecht eens bij zijn (eigen)naam genoemd (zie Stb.59 blz.6-8). Opdat het aan een ieder duidelijk zij dat de daar genoemde wetteloosheid niet op zichzelf staat - geen zaak op zich is - maar voortkomt uit het wezen van de geest Belial. Zoals *het* boze uit en van *de* boze komt, komt *het* wetteloze, de wetteloosheid van *de* wetteloze, uit Belial.

In feite is het geheimenis der wetteloosheid, het mysterie dat reeds in werking is, naar hem vernoemd! Paulus zou deze verborgenheid in 2 Thessalonicenzen 2 ook het 'geheimenis van Belial' hebben kunnen noemen.

Andere betekenissen

Bij verdere woordstudie blijkt dat er nog meer benaderingen mogelijk zijn van het woord Belial. De verscheidenheid komt vooral naar voren in de verklaring van het *tweede* gedeelte. Sommigen zien dit deel afkomstig van 'jaälèh', en onderscheiden hierin een vorm van het Hebreeuws werkwoord voor opgaan. Belial wordt dan: Hij, die niet doet opkomen, die niet naar boven laat komen.

Anderen zien in het tweede gedeelte het woord 'jaäl' (waarde). Belial wordt dan: geen waarde, zonder waarde. Deze naam staat dan voor een waardeloos, nutteloos persoon, die slechts tot misdrijf in staat is. Men omschrijft hem op basis hiervan als de nietsnut, de nietswaardige, als een door en door slecht persoon.

Weer anderen denken dat juist het *eerste* gedeelte van de naam een wat andere achtergrond heeft. Zij zien het woord Belial afgeleid van 'Bala' (verderven) en 'jaäl' (waarde). In deze optiek is hij de verderver van waarde, degene die al het waardevolle waardeloos wil maken, die het volwaardige tot het nietswaardige wil omvormen. Overal waar deze geest bezig kan zijn, wordt verderf gezaaid.

Wezen

Al deze beschrijvingen vullen elkaar aan. Zij geven tezamen een vrij compleet beeld van het wezen en werk van deze macht der duisternis.

Belial is de wetteloze, de weerspannige, de trotse hoogmoedige, de grote nee-zegger, degene die zich verzet tegen het gezag, de orde en de wetten Gods. Hij komt in actie, in opstand tegen hen die naar de wetten Gods willen leven, die willen opkomen, opgaan, bloeien en vrucht dragen in het Koninkrijk Gods. Hij wil hun opgang tegenhouden en hun neergang bewerken. Hij verzet zich tegen al het goede dat van God naar mensen uitgaat. Hij wil mensen die zich waardig het evangelie willen gedragen, tot waardeloze, niets waardige mensen degraderen, hen onnut maken in het kader van Gods plan met mensen. Hij wil verderf stichten, kwaad beramen en niets anders dan onheil teweeg brengen. Hij is de weerhouder, de goddeloze, de verderf-brengende, de heilloze, de schender van de goddelijke levensorde (Kanttekeningen NBG bij 2Cor.6:15), degene die in de grond ontbindend, afbrekend en chaotisch werkt (Van Maag: Belija'al in alten Testament). Hij is degene die zich tegen het werk van Jezus Christus keert. Degene die in deze fase als geest, als grootvorst der duisternis het antichristelijke en antigoddelijke representeert en belichaamt.

Positie

In de handschriften van Qumran (de 'Dodezee-rollen') geeft het woord Belial de 'antigoddelijke macht van Satan' weer. In een aantal bijbelse woordenboeken en encyclopedieën wordt Belial omschreven als 'geest van het kwade', vrijwel identiek met Satan. Soms ook als een 'andere naam' voor Satan zèlf. Belial is een macht die het wezen van Satan en diens positie in het rijk der duisternis zeer dicht benadert. Hij is de personificatie van het nee, van het grootst mogelijke verzet tegen God en Diens plan met mensen. Hij is na Satan de grootste 'anti-geest', de sterkste strijder van Satan op dit gebied, de aanvoerder van het hele regiment wetteloze en weerspannige geesten.

Belial is niet *een* wetteloze, weerspannige geest, *een* nee-zegger, maar *de* wetteloze, *de* weerspannige, *de* grote weerhouder, *de* nee-zegger, met andere woorden: de grootvorst der wetteloze, weerspannige geesten. Een positie te midden van andere aanvoerders en grootvorsten, maar waaronder hij een eerste plaats inneemt. Hij is de 'primus interparus', de eerste onder zijns gelijken.

Strategie

Over de strategie van het rijk der duisternis is al meerdere malen geschreven (zie Index 30-58). Satan laat het 'vuile' werk over aan zijn grootvorsten, die op hun beurt weer orders geven aan hun ondergeschikten. Hijzèlf wil in zekere zin 'buiten schot' blijven en zich uitsluitend bezighouden met het besturen van zijn legermacht. In uitvoerende zin staan de grootvorsten - en met name Belial - dus vooraan.

In het dodenrijk is het niet anders. Daar mag Apollyon met zijn verderfengelen het zwaarste werk opknappen voor Dood.

Het is dus eigenlijk geen wonder dat velen de grootvorst Belial voor Satan hebben aangezien en Apollyon beschouwen als de koning van het dodenrijk.

Belial is evenwel geen 'andere' naam voor Satan, zomin als Apollyon een 'andere' naam is voor Dood. Belial en Apollyon zijn aparte geesten, met ieder een eigen plaats en taak in het rijk der duisternis.

Eigennamen

Het is opmerkelijk dat er in de bijbel zo weinig eigennamen van engelen en boze geesten worden genoemd.

Van de engelen Gods worden alleen de aanvoerders benoemd: *Michaël* (de vorst der cherubs) en *Gabriël* (de grootste der serafs). Andere namen zijn blijkbaar niet zo belangrijk, althans niet voor het verstaan van het functioneren van de engelen in het Koninkrijk Gods.

In het rijk der duisternis worden in totaal vier geesten bij name genoemd. En ook hier zijn dit de belangrijkste representanten, de aanvoerders, de koningen.

In de duivelse legermacht staat *Satan* aan het hoofd; in het dodenrijk zwaait *Dood* de scepter. De naam *Apollyon* is naar voren gekomen vanwege zijn belangrijke positie in het dodenrijk; hij is de grote verderfengel, de engel des afgronds, de heerser over het donkerste gedeelte van het dodenrijk (zie o.a. Stb.31 blz.6,7).

Als vierde wordt *Belial* benoemd. En dat moet dus ook zijn vanwege zijn belangrijke positie in de legermacht. We zouden hem de 'onderkoning' kunnen noemen in het leger, op een wijze zoals Apollyon 'onderkoning' is in het dodenrijk. In Job 34:18 komt dit enigszins naar voren: Hem, die tot een *koning* zegt: Nietswaardige (SV: Gij, Belial), tot edelen: Gij goddelozen. De andere grootvorsten in het leger van Satan worden in de bijbel niet apart bij hun (eigen)naam genoemd. Blijkbaar is dit niet nodig. Als gemeenten van Jezus Christus mogen wij hen naar het voorbeeld van de Heer identificeren naar hun taak- en werkgebied. Dat zal voldoende zijn om hen in de eindtijd in de naam van Jezus te kunnen aanspreken en overwinnen.

Schriftplaatsen

Het woord Belial komt 27 maal voor in het Oude Testament en 1 keer in het Nieuwe Testament. Het is opmerkelijk dat in de NBG-vertaling van het OT het woord Belial niet meer wordt gebezigd; het wordt 'weg vertaald'. We moeten de Statenvertaling erbij halen om de bewuste schriftplaatsen te kunnen vinden.

Wanneer we deze teksten de revue laten passeren komt het wezen van deze grootvorst door middel van zijn boosaardig werk in levens van mensen duidelijk naar voren. Zij ondersteunen en completeren het beeld dat reeds op grond van de naamsverklaring tot stand is gekomen.

Het belialse

In de meeste schriftplaatsen komt het woord Belial voor in combinatie met andere termen. Er wordt dan bijvoorbeeld

gesproken over Belialswoorden en Belialsstukken, woorden en zaken waarin de werking van de geest te herkennen is. Daarnaast wordt vele malen gesproken over Belialskinderen en Belialszonen, of over een Belialsman. Het gaat dan over mensen door wie Belial heeft kunnen werken. In al deze teksten komen facetten van 'het belialse' te voorschijn. Daarmee worden de karakteristieke werkingen van de geest Belial bedoeld.

Afvallig

In het boek Deuteronomium zien we dat mensen onder invloed van Belial hun medemensen tot *afval* van God willen aanzetten en de afgodendienst willen bevorderen: Er zijn mannen, Belialskinderen (letterlijk: Belialszonen), uit het midden van u uitgegaan, en hebben de inwoners van hun stad aangedreven, zeggende: Laat ons gaan, en andere goden dienen, die gij niet gekend hebt (Deut. 13:13 SV).

Deze mensen tonen een gedrag dat kenmerkend is voor het gedrag van de grote Belialzoon - de antichrist - in de eindtijd. Wat zij destijds in het klein hebben gedaan, zal de antichrist onder invloed van dezelfde geest eenmaal in het groot doen. Het is opvallend hoe dit vers uit Deuteronomium overeenkomt met wat Johannes schrijft over de antichrist en zijn voorlopers en medestanders: Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn: maar aan hen moest openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn (1Joh.2:19).

Belial zoekt dus met name naar mensen uit het volk Gods, naar leden van de gemeente van Jezus Christus. Hij wil zich in de tempel Gods zetten (2Thes.2:4b) en mensen Gods misbruiken voor zijn doeleinden.

In Nahum 1:11 (SV) staat iets soortgelijks: Van u is een uitgegaan, die kwaad denkt tegen de Here, een Belialsradsman.

Deze aanzet tot afval is een zeer duidelijk kenmerk van het belialse. Het 'nee', het wetteloze en weerspannige, het antigoddelijke en antichristelijke springt er onmiddellijk uit.

Ongehoorzaamheid

In 1 Samuël 2:12 blijkt dat mensen door de werking van Belial ingaan tegen wat van God is, aan Hem *ongehoorzaam* worden: Doch de zonen van Eli waren kinderen (zonen) Belials; zij kenden de Here niet (SV), zij stoorden zich niet aan Jahweh (LeV), ze bekommerden zich niet om Jahweh (Can), zij rekenden niet met de Here (NBG).

Deze zonen van Eli waren evenwel niet de eersten de besten. Zij waren priesters des Heren. Zij zouden door een heilig leven zeer waardevol kunnen zijn voor God en Zijn volk. Door de invloed en werking van de geest Belial kwam het er met hen echter geheel anders voor te staan. Zij geraakten in geestelijke zin geheel buiten de bedoeling van God. Zij werden van waardevol tot waardeloos gedegradeerd, van volwaardige tot

nietswaardige mensen omgevormd, van priester Gods (zoon Gods) tot Belialszoon.

Samuël kende van dichtbij het leven van Hofni en Pinehas, de priesters des Heren en ook van Saul, de eerste gezalfde koning des Heren. Hij heeft het 'belialse' in deze mensen werkzaam zien worden. Hij zag dat ze door ongehoorzaamheid, ongezeggenheid en verwerping van het woord des Heren ten val kwamen. Hij waarschuwt hier dan ook zeer terecht tegen: Weerspanningheid is zonde der toverij en ongezeggenheid is afgoderij (1Sam.15:23).

Opstand

Op andere bijbelplaatsen zien we dat de zonen van Belial de gezalfden des Heren verachten en tegen hen in opstand komen. Doch de kinderen Belial zeiden (nadat Saul tot koning was aangesteld): Wat zou ons deze verlossen? En zij verachtten hem, en brachten hem geen geschenk (1Sam.10:27 SV). Belial brengt mensen tot actief *verzet* tegen de bedoeling van God en tegen de door God aangestelde leidinggevende mensen. Hij laat daarin zijn *verachting* voor alles wat van God is en uitgaat duidelijk blijken.

In dit verzet worden weer andere mensen meegenomen; dit is althans zijn bedoeling: Toen was daar bij geval een Belialman, wiens naam was Seba, een zoon van Bichri, een man van Jemini; die blies met de bazuin, en zeide: Wij hebben geen deel aan David, en wij hebben geen erfenis aan de zoon van Isaï - wij hebben niets met hem te maken (LeV + Can) - een ieder naar zijn tenten, o Israël! (2Sam.20:1 SV).

Zie hier opnieuw een aantal duidelijke kenmerken van het belialse, van de werkingen van de geest Belial!

Verdraaien

Belial zet mensen aan tot een gedrag en handelwijze die in feite 'onmenselijk' is. Zonen van Belial kunnen zonder blikken of blozen de waarheid verdraaien, allerlei roddels en leugens verspreiden en over hun medemensen een *vals getuigenis* geven. De goddeloze koningin Izébel gebruikte zulke mensen om de wijngaard van Naboth in haar bezit te krijgen: Zet tegenover hem (Naboth) twee mannen, zonen Belial, die tegen hem getuigen (1Kon.21:10 SV).

Een Belialsmens is een *onheilstichter*, die met bedrieglijke mond rondgaat, met zijn vinger wijst, in wiens hart draaierijen zijn... die twist stookt. Deze dingen zijn de Here een hartgrondige gruwel (Spr.6:12-16 SV).

Een Belialsgetuige bespot het recht (Spr.19:28 SV). Hij is tegen elke vorm van recht en gerechtigheid omdat hij zelf vol is geworden van de ongerechtigheid. Op den duur kan men met deze mensen niet meer spreken, zij worden door hun ongezeggenheid, hoogmoed en eigenwijsheid 'onbereikbaar' (1Sam.25:17 SV).

Verderfelijk

Het woord 'Belial' komt zoals gezegd ook voor in combinatie met andere termen. Er wordt in de bijbel gesproken over

'Belialswoorden' (SV), dat zijn 'lage gedachten' (NBG). Deze *verharden* het hart, zij doen een mens tot ernstige zonden komen (Deut.15:6-9).

'Belialsstukken' zijn schandelijke, perverse zaken, die te maken hebben met het doen der afvalligen. Zij voeren tot de dood (Ps.101:3 en Ps.41:9 SV).

In Psalm 18:5 (SV) wordt gesproken over de beken van Belial, de stromen van verderf (NBG). Daarmee wordt heel duidelijk aangegeven in welke richting deze geest de mensen die hij in zijn greep heeft, wil meevoeren.

In het vuur

Belial wil mensen in het verderf storten, hen tijdens het leven door hun vele zonden en overtredingen naar de inwendige mens al in de 'afgrondsituatie' brengen. Hij wil hen over een bepaalde 'grens' - de onoverbrugbare kloof - heen duwen en zo in geestelijke zin overdragen aan Apollyon (zie ook Stb.48 blz.2). Hierdoor zullen zij uiteindelijk terecht gaan komen in het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen - en dus ook voor Belial - is bereid.

Deze eindsituatie wordt in de bijbel de *hel* genoemd (Stb.31 blz.2). Het Griekse woord hiervoor is *gehenna*, een woord dat afgeleid is van Gehinnom, het dal van Ben Hinnom, letterlijk: het dal van de 'zonen' (Ben) van 'niets' (Hinnom). De hel is dus het 'dal der nietswaardigen', het dal waarin Belial en de Belialszonen uiteindelijk terecht zullen komen. Dat is hun einde. En zo staat het ook in de bijbel: De mannen Belials zullen zijn als doornen, die weggeworpen worden... en zij zullen geheel met vuur verbrand worden (2Sam.23:6,7 SV). De Canisiusvertaling zegt hier: Als doornen werpt men de Belialskinderen weg... om ze tenslotte in de vlammen te werpen.

Duidelijk

Vanuit de besproken schriftplaatsen komt van het wezen en het werk van de geest Belial hetzelfde beeld naar voren als vanuit de naamsverklaring in het eerste deel van dit artikel. De bijbel is hierin duidelijk en consequent.

Belial bewerkt in mensen een levenswijze, een manier van bestaan die tegengesteld is aan God zelf of aan Gods bedoeling met de mens. Het leidt tot afval en vijandschap tegenover God, tot onttering van het heiligdom en misleiding tot afgodendienst. Het 'belialse' vergrijpt zich aan het door God ingestelde koningschap, leiderschap, of aan de rechtsorde door God ingesteld, het geringschat de genade en de zegen. Het bevordert in alles het toenemen van de schuwheid tegen het licht (Van Maag, Belija'al in alten Testament).

Ziehier het belialse, het weerspannige en wetteloze, het antigoddelijke en antichristelijke nog eens ten voeten uit getekend. Het maakt mensen onverschillig, hardnekkig, ongezeglijk, ongehoorzaam, onbenaderbaar, koud, trots, hoogmoedig, onheilig, onrein en pervers. Het haalt al het oorspronkelijk goddelijke en daarmee het origineel menselijke

uit hun leven weg. Ze zijn uiteindelijk tot niets goeds meer in staat en volledig onnut geworden.

Conclusie

Belial is de eigennaam van de overste der weerspannige geesten, de grootvorst der wetteloosheid, de onderkoning in het leger van Satan.

Belial is een geest die zich met name in de eindtijd steeds meer zal gaan openbaren. Hij heeft het daarbij vooral gemunt op dienstknechten Gods, op leden van de gemeente van Jezus Christus, op mensen die het geestelijk koningschap waardig zijn, die zich als gezalfden des Heren, priesters en profeten des Heren mogen gaan openbaren.

Hij wil hen onbruikbaar maken, ongeschikt en waardeloos. Hen aanzetten tot wetteloos gedrag, tot verharding van hart, tot ongehoorzaamheid en afval, teneinde hen uiteindelijk in het verderf te kunnen storten.

Het is voor de gemeenten van Jezus Christus aan de orde om de werkingen van deze grootvorst te gaan onderscheiden in de geestelijke strijd tegen de overheden, de machten en wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten (Ef.6:12).

Dan is het mogelijk om werkelijk *alle* berg en eiland van zijn plaats te rukken (Op.6:14) en toe te komen aan de openbaring van het volwassen zoonschap Gods.